

גיליון מס' 267

יבוע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע
חאת ראש המוסדות
הרה"ג יגאל כהן שליט"א

פרשת בהר בחקתי

להבין את החיים

נכנס לו בגוף! כי אם יש בורא לעולם - יהודי יקר - אתה צריך להבין מה קורה אתך בחיים! אני דוגל בדרך של אהבה - כי בורא עולם הוא פלו טוב. אני יכול להגיד לכם לפחד ממנו. אבל מדוע אגיד לכם את זה, אם יש בו כל כך הרבה דברים טובים?!

האם אינך רוצה שלווה בחיים שלך?!
האם אינך רוצה לקבל ישוב הדעת בפית שלך - שבעלך הוא שלך?!
אשה שלא שולחת את בעלה לבית המדרש ללמד - סימן שהיא אינה מבינה...

ברוך ה' זכיתי ללמד כבר כמה שנים, אני רואה איך הבן אדם משתנה - נהיה פרוץ! בתחלה אני רואה את העיניים שלו 'קשות', ועם הזמן אני רואה איך הם נעשות רכות כמו חמאה! התורה היא חץ שחודר לתוך הלב - נתוח לב פתוח - מוציא לך את כל הדברים הקשים שיש לך בגוף. מכניס לך י-ה-ו-ה לתוך הנשמה! תרוץ אחרי זה, כרודף אחר החיים!

בורא עולם אומר לך: "בן יקר, אני אתן לך - לא רק בעולם הבא - בעולם הזה גן עדן, כאן בעולם הזה! רק תדע שכל מה שקורה אתך בחיים, הכל הוא מתנה מרבונו של עולם שאוהב אותך!!! כל מה שה' עושה לך בחיים - הכל טוב. הצעקות של הבנות שלך - זה טוב! חשבון החשמל שהגיע - טוב". כי חשבון החשמל שהגיע הוא מאבא'לה שבשמים! כל אחד צריך להגיד לעצמו: "בורא עולם הוא כל יכול! הוא החליט לשלח לי 2,500 ש"ח חשבון חשמל - שאני אשלם! בורא עולם, זה הטוב ביותר בעולם בשבילי!"

אבא שלנו מציע לנו את החיים היפים והטובים ביותר בעולם, אם נרוץ אחריו כרצים אחר החיים, נרויח את הרווח הגדול ביותר בעולם - להפיר את אבא שבשמים, כי הוא האבא הטוב ביותר בעולם! מי קובע איזו אשה תהיה לך? מי קובע אלו ילדים יהיו לך? מי קובע איזו בריאות תהיה לך? מי קובע את פאבי הגב? על הכל - לך לאבא, הוא בעל הבית האמתי!

אחי היקרים והאהובים!
תדעו שיש בורא שבכרא אתכם יש מאין, והוא הטוב ביותר בעולם! הוא אוהב אתכם את האהבה הגדולה ביותר בעולם! אל תשקחו את זה לעולם - אבא אוהב אתכם אהבה אין סופית!!!
מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

אומרים חז"ל (ע' בפירוש רבנו בחיי עה"ת שמות לג, ה), שאם הקב"ה היה מסדר את האותיות בתורה לפי סדר שמותיו, אדם היה קורא בתורה ומתחיה מתים! היית הולך עכשו לבית העלמין, מתחיל לקרא "בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ" - כל האותיות הן שמותיו של הקב"ה! מה שאתה קורא בתורה המדהימה שכתב בורא עולם, תדע שאתה מתחבר לבורא עולם ברוך הוא! שאלתי את עצמי - אז בגיל צעיר: "יגאל כהן, אתה לא רוצה ללכת אחרי הדבר המדהים הזה???" כשהגעתי להבנה שיש לי משהו שמשגח עליי - החלטתי! החלטתי שאני הולך אחריו, כי תורתו אמת ואין לי לאן ללכת, ואיני רוצה ללכת לאף מקום!

ההחלטה הזאת - החלטה של ילד בן 17 - היא זו ששנתה את כל חיי!

ברגע שכל אחד מאתנו יבין את זה, החיים שלו יהיו קלים, כי לא יהיה לו קשה ללכת לבית הפנסות, כי הוא יבין שהוא הולך לדבר עם 'מי שאמר והיה העולם! להבדיל, אם יסדרו לו פגישה בירושלים עם ראש הממשלה, כדי שייסדר לו 'משפחת שמנה' - הוא לא היה אומר: "קשה לי לנסע לירושלים". לבית פנסות קשה לך ללכת - כי אינך מבין שבורא עולם יורד אליך לשמע מה אתה מדבר!

כשאתה אומר "שמע קולנו - רבונו של עולם, שלח לי פרנסה!", בורא עולם ישתבח שמו יורד אליך, כמו אדם המטה און לחברו ואומר: "בני אהובי, מה רצית, מתוק?"

לא שונה לך ללכת לבית הפנסות, כדי שבורא עולם ירד אליך! - - -

כשאת מתלבשת בצניעות - בת ישראל יקרה - שכינה שורה עליך! מי לא רוצה את השכינה אצלה בבית? כשהשכינה נכנסת אליך הביתה, היא מביאה אתה את כל 'החברות' שלה, היא מביאה אתה את השמחה, את הפרנסה, את הבריאות, את השלום, את הילדים המחנכים - את לא היית רוצה להביא את השכינה הביתה?!

אנחנו צריכים להיות בטוחים בזה שיש מישוה שבכרא את העולם הזה, והתורה שלו היא תורה נצחית!

מי שזכה ללמד קבלה - הענג שלו אין סופי, הוא מרגיש שהנשמה שלו רוצה לצאת מרב ענג! הוא אינו רוצה ללכת לישון, יש לו אנרגיה גדולה, חשמל

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

שיתפים בהפעלת מסעדת החסד

וזכים לחזר שנחברך על ידי מר שר התורה רבי חיים קניבסקי שליט"א

בחוראת קבע של 999 ש"ח למשך שנתיים תזכו להיות שותפים בהנאלת נוקטים ותקבלו חזר של ברכה

לתרומות חייגו: 03-8000770

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח 'אור החיים'

יום	ת"א	ח'יפה	ב"ש
כניסה:	19:06	19:09	19:07
יציאה:	19:58	20:01	19:58
ד"ת:	20:50	20:53	20:50

ירושלים: לנוהגים 40 דקות 18:48

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

נושא בעול חושב אחרת

בחזון עובדיה תעניות (הספדים עמ' תסד) בהספדו של מרן על הגאון האמיתי מופת הדור והדרו, עמוד ההוראה, רבינו צבי פסח פראנק, שדרו בקודש לנהוג רבנותו ברמה, ולא שת לבו לאיזה תלמידי חכמים שהיה להם ביקורת על הוראותיו, מפני שלא ירדו לסוף דעתו. וכשנשאל ע"ז השיב להם על ידי סיפור. מעשה במר זקני הגאון ר' ליבלה קובנר שנתמנה לרבה של קובנה, באותו פרק זמן שהה בעיר הגאון ר' ישראל מסלנט, רבי ליבלה דרש מראשי הקהילה למנותו במשרה רבנית, בנימוק שאם ר' ישראל ישהה בעיר ולא ישא בעול ציבור הוא יבקר אותי על מעשי והוראותי, ויהיה קשה עלי לנהל את הרבנות כחפצי. ורק כאשר יהיה עליו עול ציבור תהיה דעתו אחרת לגמרי, כי אז הוא יבין את המניעים שלי בהוראותי. אף כאן אותם תלמידי חכמים המבקרים את הוראותי אינם נושאים בעול הציבור ואין לי להשיג בהם.

שאלות ותשובות
מאת מורנו הרב"ג יגאל כהן שליט"א

שאלה: אחד מהילדים השתמש בכפית בשרית לחלב חם ושמנו אותה בצד ע"מ להכשירה בבוא הזמן, אולם אחד מבני הבית ערבב את הכפית עם שאר הסכו"ם שבבית ואיננו יודעים היכן היא מה הדין?

תשובה: אע"פ שהיה צריך להגעיל את הכף אבל היות והתערבבה בטלה ברוב כל הכלים ואין צורך להגעיל את כולם כמש"כ מרן ב"ור"ד סי' קכב סעי' ח.

שאלה: אשתי משתמשת במלקחיים בשביל לשרוף את החלה וחברה העירה לה שהמלקחיים אסורות האם זה נכון?

תשובה: אסור להשתמש ולגעת בבצק של הפרשת חלה במלקחיים או מזלג וכן אין להשים את הבצק בתנור שלנו על מגש ולאפות עם שאר הלחם, שהחלה אסורה באכילה והיא כקדשים שצריך ליבון חמור כמו שכתב בזה בשו"ת דברי דוד ח"ג סי' מא. ואם רוצה לשורפה ישרפנה על גבי מגש חד פעמי.

שאלה: האם צריך לברך כשעושים שילוח הקן?

תשובה: אע"פ שבשילוח הקן יש מצוות עשה מהתורה מ"מ אין מנהגינו לברך על מצווה זו כמש"כ בפתחי תשובה בסי' רצב שחוששים שמא הביצים מקולקלות וא"כ אין במצווה שלח את האם והבנים תיקח לך וכן יעויין טעמים נוספים בשו"ת חזו"ע סי' יט אות ט.

כעת נשוב לענייננו, שמואל הנביא הבין ששאלו המלך ינהג כעת במידה הפוכה מהמידה שנהג בה עד כה, ואם עד עכשיו מחל על כבוד מלכותו, כעת לאחר מלחמת עמלק כשהבין שזו עבירה למחול על כבוד המלכות, ינהג ההיפך מטבעו ולא ימחול אף על הביזוי הקל ביותר, ואף על פי ששמואל הוא רק השליח, יענישנו המלך מפני שעסק בדבר הפוגע במלכותו.

החשש שהתאמת

ולימים אכן התברר שחששו של שמואל היה מוצדק, היה זה לאחר נצחונו של דוד על גלית כשכל בנות ישראל שרו לכבודו (שמואל א יח, ז), "הָפָה שְׂאוֹל בְּאַלְפֵי וְדוֹד בְּרַבְבְּתוֹ", כששמע זאת שאלו הגיב בחריפות ומאז רדף את דוד עד חורמה, ומנין שנהג כראוי? התשובה היא, שלא מצינו ששאלו נענש על כך, כי לא היה זה מרדף אישי אלא ששאלו לא יכול היה למחול על כבוד מלכות ה' שהוא מייצגה. ומחמת גישה זו חשש שמואל הנביא ללכת לבית לחם, כי בכך יפגע כבודו של שאלו, ואכן בורא עולם הסכים עמו וציווהו להסוות את מטרתו בואו האמיתית על ידי לקיחת עגלת בקר עימו.

בשורה משמחת

חדש, 'המלך דוד' ביאור על ספר שמואל א, בשפה קלה וקולחת, עם מסרים לחיזוק האמונה בדרכו של דוד המלך.

לברורים:

7668876@gmail.com

סובבו מן השמים שתגיע לשאלו המלך תקלה כל כך חמורה לעבור ביודעין על דבר ה' ומשיבה הגמרא, ששאלו המלך חטא עוד קודם למלחמת עמלק, ולכן במלחמת עמלק נכשל בקלות רבה מבחינת 'עבירה גוררת עבירה', ומה היה חטאו הראשון של שאלו? משיבה הגמרא כאשר המליך שמואל הנביא את שאלו למלך על ישראל, היו כמה אנשי בליעל שלא רצו לקבל את הנהגתו של המלך החדש, מפני שהיה צדיק לטעמם, ואותם האנשים ביזו את שאלו ומאסו בו, שאלו המלך שהיה צנוע כלשון הנביא (שמואל א י, כב) "נִחְבָּא אֶל הַכְּלִים", מחל על כבודו ושב לביתו, ורק תקופה לאחר מכן סובבו מן השמים שעם ישראל יחפצו בשאלו ושמואל הנביא חידש את המלוכה, אך אז דרשו בני ישראל למצות את הדין עם אנשי הבליעל שזלזלו בשאלו, וכאן טעה שאלו המלך כשמחל להם על עלבון מלכותו, אף על פי שמחילה היא מצוה גדולה לאדם פרטי אך מלך שמחל על כבודו יחשב לו כעוון על שזלזל בכתרו, וזאת משום שמלך אינו מייצג את כבודו העצמי אלא את כבוד ה', כי בורא עולם בחר בו לשבת על כסא המלכות, ובכך שמחל על כבודו כביכול מחל על כבוד הבורא שהוא מייצג אותו, ועל כבוד ה' אין לאף אדם רשות למחול. וכך גם נפסק להלכה (רמב"ם הלכות מלכים פ"ב ה"ג) 'מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול' כי הכבוד אינו ברשות עצמו, וזוהי העבירה של שאלו המלך שגררה בעקבותיה עוון נוסף במלחמת עמלק כשעבר על דבר ה', ובעטיה איבד את מלכותו.

מעבר לסגולה
מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד

השליחות הסודית לבית לחם

התהליך למשיחת דוד למלך על עם ישראל החל כאשר בורא עולם ציווה את שמואל הנביא ליטול עמו קרן עם שמן המשחה ולשים פעמיו לביתו של ישי, שמואל הנביא חושש שיוודע לשאלו המלך על הקרן ושמן המשחה ויבין את מטרתו בואו לבית לחם, והדבר עלול להיחשב לו כמרידה במלכות, לכן ציווהו ה' לקחת עימו עגלת בקר על מנת להקריי' בה כקורבן, ובבואו לבית לחם עליו לקרוא לישי לזבח ואז יתגלה לו מן השמים מי מבניו נבחר להיות מלך על ישראל. כך שהשליחות לבית לחם היא שליחות כפולה, שעיקרה נועדה למשווח מלך חדש תחת שאלו, וגם לזבוח זבח שנועד להסוות את מטרתו העיקרית.

כבוד המלכות לא ניתן למחילה

יש להתבונן, מדוע חשש שמואל הנביא ששאלו יגיב בחריפות רבה, הרי הוא שליח של הקדוש ברוך הוא ולא החליט זאת על דעת עצמו? על מנת להבין את חששו של שמואל עלינו להקדים הקדמה קצרה, כידוע, שאלו המלך איבד את מלכותו במלחמת עמלק, כאשר לא קיים את דבר ה' להכרית את כל זרע עמלק, החלטה זו מעוררת תמיהה וכפי שאכן שואלת הגמרא (יומא כב ע"ב), כיצד

פנינים מהפרשה

אין 'סיימתי'!

אם בחוקותי תלכו (כו. ג)

לכאורה מה שייכת לשון הליכה לחוקות התורה?

מיישב הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל בספרו "קול יהודה", שבאה התורה ללמדנו כי "בחוקותי" - בעניינים הרוחניים "תלכו" - תהיו כל הזמן במצב של הליכה והתקדמות. השגתם משהו, אל תדרכו במקום, המשיכו הלאה...

מיהודי חי נדרש להוסיף עוד ועוד. יהודי שסבור שסיים להתעלות, הרי שאין לו יותר למה לחיות בעולם. אפשר בצדק לטעון כנגדו: אם לדעתך כבר הגעת לשלמות, לשם מה ממשיך הבורא להחיות אותך?! כל עוד רוח-חיים באפך, יש לך את הכח, וממילא גם מוטלת עליך החובה, להוסיף ולהתקדם ולהשתפר.

לפי זה, מבאר הגר"י צדקה מה שאמר חבקוק הנביא "הליכות עולם לו", ודרשו חז"ל "אל תיקרי הליכות אלא הלכות" (דה"ע"ג ע"א), ולכאורה למה באמת נאמר "הליכות" ולא "הלכות"? אל הדבר לרמוז על כך שתמיד צריכה התורה להיות אצל האדם במצב של הליכה והתקדמות. והגאון רבנו יוסף חיים זצ"ל בספרו "עוד יוסף חיי" פירש על פי זה את הפסוק בתהלים "אשרי תמימי דרך - ההולכים בתורת ה'" (תהלים קיט, א) - ההולכים ומתקדמים כל העת בתורה. לפיכך נקראו החכמים "תלמידי חכמים", שהם לומדים ומתעלים, ואינם חושבים עצמם לעולם כמושלמים.

דבריו, מצביע הגר"י צדקה על הבדל מעניין בין התפתחות האדם להתפתחות הבהמה: הבהמה מיד עם לידתה נולדת מושלמת ואין לה כמעט עוד מה להתפתח, כפי שאמרו חז"ל "שור בן יומו קרוי שור" (בבא קמא ס"ה ע"ב). לעומת זאת, תינוק שנולד, מצפה לו תהליך ארוך וקשה עד שיתפתח, ילך בכוחות עצמו, ידע לדבר וכו'. האדם מעצם מהותו נועד להגיע לשלמות בכוחות עצמו, ולכן עליו תמיד להיות מוסיף והולך ברוחניות.

הבדל נוסף מתבטא בכך שהבהמה הולכת ועיניה למטה למקום ממנו היא ניזונה, כי כל שאיפתה רק לעניינים ארציים - אכילה ושתיה. ואילו האדם, עיניו למעלה, והולך בקומה זקופה, כי ייעודו הוא להעפיל מעלה מעלה למעלות גבוהות.

וכתב הרמח"ל ב"דעת תבונות" (קכ"ו): "עיקר השפלות ופחיתות הוא למי שהיה יכול להיות עליון יותר, וראוי היה לו להיות עליון יותר, והוא שפל ופחות".

פתגם חסידי ידוע אומר: חיים אמיתיים פירושים - שהיום הנוכחי יהיה טוב יותר מהאתמול, ושהמחר יהיה טוב יותר מהיום.

אם בשאר המצוות דואג היצר לתת לאדם לקפוא על שמריו מבלי להתקדם, קל וחומר במצוות לימוד תורה, שם הפועל היצר בכל מאודו שהאדם ינעם מהתקדמות... כארס הנחש מטפסוף הוא אלץ האדם: "הישאר מה שאתה, מספיק למדת הרבה, תשמח בחלקך". הוא מבטל את האדם בין עולם הרוח לעולם החומרי. בעולם הרוח הכולל תורה מעשים טובים ומדות טובות - תכונת ה'שמח בחלקו' היא תכונה גרועה מאוד. בעניינים רוחניים, העדר שביעות הרצון ושאתנות מתמדת - הן התכונות הנכונות והראויות. בשונה משאר המקצועות שבעולם, התורה היא אין סופית. לכל מקצוע, גבולות מסוימים. אדם לומד רפואה מספר שנים, ומקבל תואר "ד"ר", אם ימשיך ללמוד, יקבל תואר 'פרופסור', אך באיזה שלב כבר לא יהיה לו עוד מה ללמוד. את התורה לעומת זאת, ניתן ללמוד שוב ושוב בלי כל הגבלה. גם גדול הדור אינו יכול לפטור עצמו מללמוד בטענה שסיים ללמוד. ולא שייך לומר "כבר למדתי את הסוגיא הזו, ואין לי צורך לחזור". בכל שנה אנו מסיימים פרשת וזאת הברכה ומיד מתחילים שוב "בראשית ברא". לומר לך, שאין קץ ואין תכלית ללימוד תורתנו הקדושה, שעליה נאמר "אֲרָפָה מֵאֲרָץ מִדְּהָר וְרִחְקָה מִנֵּי יָם" (איוב יא, ט).

ואכן, בתורתנו הקדושה - ישנה תופעה בלתי מוסברת שאין לה אח ורע: ככל שאדם לומד וחוזר, אפילו על דברים שלמד אותם היטב, בכל פעם הוא מוצא שעדיין לא התחיל להבין סוד קסמה של התורה ועומק מצולותיה, ותמיד יגיע להבנות חדשות. וכבר אמרו "אין בית מדרש בלא חידוש" (תהיגה ג' ע"א), ו"הפוך בה ופוך בה דכולא בה" (אבות פ"ה). וכן אמרו חז"ל במסכת עירובין (דף נ"ד): "א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן מאי דכתיב (משלי כ"ז) "נוצר תאנה יאכל פריה"? למה נמשלו דברי תורה? כתאנה, מה תאנה זו כל זמן שאדם ממשמש בה מוצא בה תאנים, אף דברי תורה כל זמן שאדם הוגה בהם, מוצא בהם טעם. תופעה מופלאה כזו, יכולה להיות רק בתורה שנכתבה בצורה על טבעית על ידי הקב"ה בכבודו ובעצמו.

מספרים שתלמידי חכמים שביקשו להתקבל אצל הגאון מוילנא זצ"ל כתלמידיו, היו מתבקשים ללמוד סוגיא מסוימת, ולחזור אליה כשיסימו לחזור עליה. למעשה, קיבל הגר"א דוקא את אותם תלמידים, שלא סיימו לחזור על תלמודם, כי בכל פעם מצאו טעם חדש... (אוצרותינו)

לאשת החיל

חברה

ישנה תופעה שנקראת "חברה". ישנן נשים שיש להן חברות או בנות משפחה, שהן "חבורה", מה זה אומר? כל הזמן ביחד, מפטפטות, מבולות, יוצאות ולפעמים גם עם בעלים.

לרוב כולן נשואות, חברות טובות שבקשר תמידי יום יומי.. עד כאן הכול טוב ויפה, כל עוד טוב לכל הצדדים ומקרב בעבודת השם (זאת אומרת בלי לשון הרע, ריכולים, עצבות או דכדוך, חוסר צניעות וכו'...) אך - הבעיה מתחילה ברגע ש'חבורה' מתחילים לדבר על הבעלים, ומחר מאוד זה יכול להגיע לנימת זלזול ושחוק..

ישנן נשים שהן החברות הכי טובות ומכירות את הבעלים אחת של השניה, אז הן מרשות לעצמן לדבר על הבעל של ההיא, עד כמה הוא קמצן/כעסן/נחמד/נדיב.. לטוב או למוטב.

ישנם מקרים שבהם האישה מדברת עם כל החברות על בעלה ומספרת מה היה להם בביתם הפרטי.. דבר שיכול להגיע בקלות לדעות שונות ולזלזול. חברות הן לא המדד הנכון לשפוט במריבות ובכלל בקשר זוגי.

ברגע שבאופן קבוע מדברים על בעלים, ומתחילים לזלזל ולצחוק כל אחת על עצמה או על חברתה בהקשר הזוגי, זה ממש גרוע ויכול להוביל לשאול תחתית ולבעיות חמורות בזוגיות.

ישנם מקרים רבים שנגמרו בפירוק בתים של ממש, רק בגלל חברות שדיברו והשוו דונו כל אחת על בעלה וזה גרם לריחוק בין הבעל לאישה וקירוב בין החברות. בוודאי שאין הקב"ה רוצה את הדרך הזו. בוודאי שהכי חשוב להשם יתברך זה השלום בין איש לאישתו והעבודה הכנה של אישה מול בעלה ולהפך.

הישיבות עם חברות או חברים שחגות סביב הבעלים או הנשים (בהתאמה) בלי שום סיבה ממשית הם לא רצון השם. אין שום תועלת בישיבת חברות שדנות כל אחת על בעלה, על מה שיש ביניהם בקשר הבין אישי.

גם אם יש אחת שידועת ליעץ בצורה אובייקטיבית וחכמה, עדיין זה לא הפורום לפתוח בו דברים אישיים ובדרך כלל זה גם לא לשם התייעצות והתייעלות אלא סתם לשם הכיף והשיתוף.

כשמתייעצים על שלום בית וזוגיות, צריך לדעת עם מי ואיך. לא כל אחד יכול ליעץ ולומר את דעתו וזה באמת יעזור. במקרים רבים זה לא באמת מועיל וישנם מקרים שזה אף מזיק ממש. וחבל.

אם יש לך נושא בזוגיות שדורש התייעצות - תחשבי טוב עם מי לדבר, בצורה סודית ואובייקטיבית, לא מישוה שקשור משפחתית או חברית לאחד הצדדים. העדיפות כמובן לרב ירא שמיים שמקובל על שני בני הזוג ומכיר את המקרה לגופו. ואם אין רב לזוג, או שזו לא דרכם, כדאי לבחור את האדם שמתיעצים איתו בקפידה, אובייקטיבי ומבין בשלום בית על פי התורה הקדושה. לספר לחברות ולעשות בדיחותא כל אחת מהזוגיות שלה זו בטח לא הדרך לשפר..

אין צורך לדבר סתם בלי סיבה.. כל אחת תשמור את בעלה וביתה לעצמה. כן צריך לדבר על דברים שדורשים שיפור אבל לדעת עם מי ואיך. לא סתם בשיחות סלון בלי שום סיבה.. בדרך הזו בקלות יוצאות תקלות רבות, כל אחת יכולה לשמוע מה אצל חברה ולקנא, או לחילופין להתגאות.. החברה השניה יכולה להיכנס לעצבות או לדרוש מבעלה דברים שבכלל לא תואמים לזוגיות שלה ואף פעם היא לא דרשה זאת, אלא רק ששמעה שאצל חברתה זה ממש מובן מאליו. כל בית בישראל הוא שונה מהאחר, עם ישראל כולו ניחן בצניעות שפתי האוהלים היו לא זה כנגד זה, אלא בריחוק אחד מהשני. בצניעות. אין צורך שכל אחד יראה מה יש לשני בביתו. לכל אישה מתאים משהו אחר, ומה שיש לך בביתך זה הכי טוב עבורך. תשמחי בו ותטפחי אותו בלי להסתכל לצדדים. ככה מגיעה השמחה האמיתית.

לרכישת הספר "תוכו רצון אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

מוסר עם סיפור
מאת הרב יעקב עמר שליט"א

"האמונה שהצילה אותו מתיבועה משפטיית"

בחז"ל מובא שתיקנו לומר פרשת בחוקותי לפני חג השבועות ופרשת כי תבוא לפני ראש השנה מצד "תכלה שנה וקללותיה, ותחל שנה וברכותיה".

סיפר ידידי הרה"ג רבי אליהו בוחניק שליט"א שעושה עבודת קודש בעיר אשדוד וגלילותיה, שיהודי שחזר בתשובה, התעניין מי הוא גדול הדור, אמרו לו הרב שטיינמן זצ"ל. ואכן כל פעם שהתעוררה אצלו שאלה ניגש למרן הרב שטיינמן ושאלו.

יהודי זה קנה חנות גדולה בקניון בעיר אשדוד, אלא שאנשים צרי עין וכו' הציקו לו ואיימו עליו כספית ועוד. הזמינו לו פקחים ועוד, במשפט אחד "רדו לחיי".

נסע למרן הרב שטיינמן וסיפר: פתחתי עסק, ועובד קשה לפרנסתי, ויש אנשים שיוודים לחיי.

שאלו הרב, אתה הולך לשיעורי תורה בערבים.

ענה: כן, אני לומד בערב בכולל עם כמה אברכים.

אמר לו הרב: אם כך תיסע לחוץ לארץ ותאסוף כסף לכולל.

התפלא מאד: איני מבין, באתי לקבל עצה מה לעשות עם המתנכלים אלי, אני לא אוסף כספים לכולל, בסך הכל אני לומד שם בלילה.

המשך בעמוד האחרון

ענהו הרב זה מה שתעשה.

המשך מוסר עם סיפור

היהודי לא היסס קיבל את דעת התורה, וארגן המלצה, קנה כרטיס טיסה לארצות הברית ונסע.
 האם הוא הצליח לאסוף אינני יודע.
 ולאחר תקופה קצרה, קבל זימון לבית משפט. המתנכלים פברקו עליו כל מיני האשמות חמורות שתקף אותם והסב להם נזק, תמונות ועדים. עולמו חשך בעדו, גם אם יצליח להוכיח שטפלו עליו עלילות שקר, יהיה עליו לשפוך הרבה כספים לעורכי דין, וטרטור וכאבי ראש גדול, והמון עגמת נפש.
 והנה כשעייני בכתב התביעה אור עיניו, תאריך התקיפה שיחסו אליו היה בדיוק בזמן שבו שהה בחוץ לארץ ואסף כספים לכולל. הוא פנה לסוכנות הנסיעות שלו והוציא מהם אישור על הנסיעה והשהות בחו"ל.
 הגיע יום המשפט, התביעה הקריאה את כתב האישום החמור, במשך דקות ארוכות תאר כיצד הנאשם תקף אנשים השתולל, והזיק להם.

השופטים חמורי הסבר, פנו אל הנאשם ושאלו אותו: מה יש לך לומר להגנתך?
 הנאשם - מוידענו לא דבר מילה, אלא הוציא את האישורים מסוכנות הנסיעות, והראה שבתקופה היא שהה בחוץ לארץ... אי אפשר לתאר את מה שהתחולל בבית המשפט... קלונם של התובעים נחשף במלוא עצמתו, התיק נפל עליהם. השופטים חייבו אותם בסכומים גדולים של הוצאת דיבה, בזיון בית המשפט. ומאז עזבו אותו.
 כשיהודי שומע לחכמי ישראל ולא שואל שאלות, ולא מנסה להיות חכם גדול במחיצתם זוכה לישועות לסדר הטבע אמון.
 מסיימים אנחנו ספר ויקרא וכן את הקללות, יהי רצון שתכלה שנה וקלותיה, ותחל שנה וברכותיה אמון כן יהי רצון.

בשבת והודאה לבורא עולם יצא לאור ספרו החדש של הרב יגאל כהן שליט"א על פרק רביעי של הוכח הלכות ביאור בשפה נעימה וברורה

ניתן להשיג במשרדי "יביע אומר" 03-8000770 ובחנויות המוכרות

שלבי התקדמות הבניה:

הקמת בנין יביע אומר

מדי שבוע מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, ממתיקים לילדים, מדי פעם גם עופות ודגים ועוד... לכ- 700 משפחות מעוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע.

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

עוזרים בבניית הבניין ושותפים בכל הזכויות שיהיו בו לנצח!

בואו ותהיו שותפים בתרומה של חצי מטר = 200 ש"ח למשך 36 חודשים או מטר = 400 למשך 36 חודשים מקבלו כתב שותפות מהורד החום ע"י הרב יגאל כהן שליט"א כמו כן ניתן להקדיש את הארון קודש או חרדי ליסוד להצלחת או לעילוי נשמת

03-8000-770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה
 בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים